

opnaae det, behøve vi slet ikke det Ændringsforslag, der her er stillet.

Justitsministeren: Jeg deler det Haab, som er udtalt af flere af Thingets Medlemmer, at der ad den Vej, som allerede er paa-peget gennem nogle tidligere Ændringsforslag, vil kunne findes en hensigtsmæssig Ordning af dette saa meget omvistede Punkt.

C. Rimestad: Med Hensyn til, hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), skal jeg dog endnu bemærke, at han ved den Analogi, han drager fra Sø- og Handelsretten, glemmer den væsentlige Omstændighed, at Appel derfra til Høiestret maa ske paa Bedkommendes egen Bekostning, medens de heromhandlede Sager kunne fordres indbragte for Høiestret paa det Offentliges Bekostning. Vi have den Erfaring fra alle kriminelle Sager, at de Paagjældende, som have Afgang til at forlange, at det Offentlige foreløbig skal appellere Sagen, og som Intet have selv og altsaa ikke behøve at frygte for at komme til at betale Sagens Omkostninger, altid vil forlange Appel. Det vil forekomme dem, at de muligvis kunne vinde lidt Nedsættelse og i alt Fald erholde Udsættelse med Straffen. Vi behøve saaledes paa ingen Maade at søge at vinde nye Erfaringer og af den Grund vedtage Loven i den Stillelse, hvori den nu foreligger. Det forekommer mig derhos at være en meget uheldig Vej at gaae, at vedtage Loven med den Udsigt for Die, at faae den for igjen til næste Aar efter en Erfaring af to Maaneder i det Allerhøieste. — Hvad god Politik tilsiges eller ikke, skal jeg ikke forbyde mig i; jeg troer, at ogsaa god Politik netop tilsiges at vælge den Vej, vi have foreslaaet.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Klein, Liebe, Wille, J. A. Hansen og Chr. Rimestad:

Stedetfor § 14 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

§ 14.

Naar Dommeren efter Tilendbringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at itzende høiere Straf end Bøder indtil 10 Rdl., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 12 Dage, eller for Børn under 15 Aar Riis eller Fængsel indtil 8 Dage, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken fra Domsældtes eller det Offentliges Side kan paaantes.

Befindes det derimod, at den Sigtede ikke vil kunne affone sin Brøde med en Straf indenfor de nævnte Grændser, underretter Dommeren ham eller, hvis det er et Barn under 15 Aar, dets Fader eller Børge herom og modtager til Protocolen Erklæring om, hvorvidt Sagen desuagtet passes paakjendt ved en af denne Rettens Afdeling assagt: upaaantelig Dom eller forlanges henviist til Paakjendelse af Criminal- og Politivretten, hvilken Erklæring for et Barns Bedkommende afgives af dets Fader eller Børge. Dersom Sagen begjæres henviist til Criminal- og Politivretten, bliver Udskrift af den førte Protocol at tilstille Rettens Justitiarius til videre Foranstaltning, og Sagen at fremme efter de hidtil for offentlige Politisager gjældende Regler, dog at til Paakjendelsen ikkun udfordres 3de Assessorer, iblandt hvilke Dommeren i den Afdeling, hvorfra Sagen er henviist, ikke kan være.

De hderligere Oplysninger, der maatte findes fornødne i en saaledes henviist Sag, skulle søges tilveiebragte ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling.

Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelse i en af Rettens Afdelinger for de offentlige Politisager, bør affiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optagen til Dom, eller i alt Fald næste Retsdag, medmindre dens Behandling har været forsat igennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 8 Dage til Dommens Afgjælfse. Bedkommende blive i saa Fald skriftlig at indkalde med Aftens Varsel til at høre Dom assagt.

vedtoges med 77 Stemmer mod 2.